

LOPPUTYÖN PORTFOLIO

Sara Hildén -akatemia 2024

Eelis Ikonen

Ohjaajat:
Riikka Ajanki
Kukka-Maaria Koskinen

Portfolio

Minä kuvantekijänä – Johdanto

Nimeni on Eelis Ikonen ja olen pienestä asti ollut kiinnostunut taiteilusta. Etenkin piirtäminen on ollut taito, jonka olen kokenut erittäin tärkeäksi. Olenkin pian ollut Sara Hildénin kuvataidekoulussa 11 vuotta. Tykkään myös piirrellä vapaa-ajallani. En yleensä piirrä asioita mallin avulla vaan suosin sen sijaan luovuutta. Saan yleensä inspiraatiota töilleni sarjakuvista, kirjoista, videopeleistä tai elokuvista. Etenkin tietynlaiseen fantasiaan eläytyminen saa luovuuteni liikkeelle. Päätinkin tehdä lopputyönä sarjakuvan.

Katsaus syventäviin opintoihin

Syventävien opintojen aikana osallistuin pääasiassa sarjakuvapajoihin. Sarjakuvan lisäksi kävin ainakin yhden kurssin liikkuvaa kuvaa, piirustusta ja valokuvaamista. Tästä opintokokonaisuudesta mieleeni jäi erityisesti sarjakuvien tekeminen, osittain ehkä sen takia, että kävin kolme sarjakuvakurssia.

Syventävien opintojen aikana tekemilläni töillä ei ollut juurikaan syvällistä merkitystä. Toiminta oli keskeinen genre ainakin tekemissäni sarjakuvissa ja animaatioissa. Näissä töissä oikeastaan vaan tapeltiin. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, ettei mikään niistä ollut mieleenpainuva. Tekemistäni töistä mieleenpainuvimmin oli Onni Räsänen kanssa yhteistyössä tehty animaatio, joka kertoo nälkäisestä gorillasta, joka on valmis tekemään mitä tahansa saadakseen banaania. Tilanne muuttuu tietenkin suhteellisen veriseksi aika nopeasti.

En ole oikein koskaan ollut kovinkaan hyvä asettamaan itselleni tavoitteita. Tehdessäni syventävien opintojen portfolioa minun oli pysähdyttävä miettimään, mitä järkeviä tavoitteita voisin asettaa itselleni. Tavoitteeni olivat työn suunnitteleminen huolellisemmin ja työhön paneutuminen. Mielestäni nämä tavoitteet toteutuivat ihan hyvin. Suunnittelin sarjakuvan juonen huolellisemmin ja käytin tavallista enemmän aikaa sarjakuvassa esiintyvien henkilöiden piirtämiseen. Uusia tavoitteita ei muodostunut.

Vaikka toiminta oli keskeinen genre suurimmassa osassa syventävien opintojen aikana tuottamiani töitä, jokaisen työn aihe oli hieman erilainen. Ensimmäinen sarjakuvani käsittelee kiusattua teinipoikaa, joka saa mahdollisuuden kouluttautua ninjaksi taistellakseen pahuutta vastaan. Toinen sarjakuva taas kertoo sekoilevista merirosvoista. Tämän tarinan juoni on niin sekava, että en edes itse tiedä, mitä ajattelin työtä tehdessäni. Kolmannessa sarjakuvassa oli onneksi eheämpi juoni. Tässä tarinassa päähenkilö pääsee töihin kuninkaan vartijaksi. Heti ensimmäisenä päivänä hänet kuitenkin lavastetaan kuninkaan murhaajaksi ja vangitaan. Vertaillessani näitä töitä lopputyöhön huomasin, että teosten alkuasetelmissa on jonkin verran yhtäläisyyksiä.

Suhde taiteeseen

En koe, että taidekäsitteeni on juurikaan muuttunut. Myös inspiraation lähteeni ovat pysyneet jokseenkin samana. Syventävien opintojen aikana olin saanut inspiraatiota Carl Barksista, Don Rosasta ja Stan Leestä. Kaikki kyseiset henkilöt ovat tietenkin sarjakuvien tekijöitä, ja heistä saatu inspiraatio taitaa rajoittua vain sarjakuvien tekemiseen.

Olen pyrkinyt pitämään omat arvoni jokseenkin erossa tuottamastani taiteesta. En koe esimerkiksi poliittisen suuntautumiseni levittämistä taiteen avulla kovinkaan tarpeelliseksi. Tekemäni taide on yleensä sitä, että tuotan jotain, mitä sillä hetkellä päässä liikkuu. Aktivismi ei oikein kuulu tapoihini.

En ole aikaisemmin käsitellyt lopputyöni aihetta kuvataiteen keinoin, vaikka aiemmissa töissä esiintyy joitain samoja piirteitä. Lisää tietoa lopputyön aiheesta seuraavassa kappaleessa.

Lopputyön aihe, tekniikka ja tavoitteet

Lopputyöni on sarjakuva, jonka keskeisenä aiheena on kahden suvun välinen sukukauna, joka ulottuu useiden sukupolvien välille. En kuitenkaan käy teoksessani läpi kaikkia aikakausia sen sijaan käsittelen selvästi toisistaan erottuvia ajanjaksoja. Valitsin tämän aiheen, koska historian eri aikakaudet ovat aina kiinnostaneet minua. Työssä onkin selvästi erotettavissa kolme eri historiallisesti merkittävää tai muuten huomiolle pantavaa aikakautta; kivikausi, keskiaika ja villin lännen aika. Sarjakuvan aiheen voi tulkita myös kuvainnollisesti kertomukseksi koko ihmiskunnan keskinäisistä kiistoista.

Sain osan inspiraatiosta työlleni eräästä animaatiosta, johon törmäsin pari vuotta sitten YouTubessa. Videon nimi on *A Brief Disagreement*, ja se on julkaistu kanavalle Steve Cutts. Animaation aihe on samankaltainen työhöni verrattuna, sillä kyseisessä animaatiossa kaksi luolamiestä riitelevät jostakin pienestä asiasta, mutta riita eskaloituu, ja luolamiehet ajautuvat lopulta laukaisemaan ydinohjuksia. Oma työni ei toki mene näin pitkälle samankaltaisuuksista riippumatta.

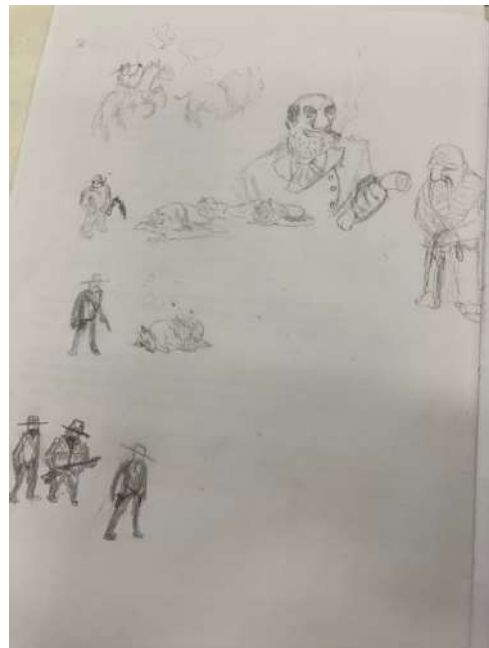
Tekniikaksi valitsin sarjakuvan, koska olen viime vuosina tehnyt pääosin sarjakuvia. Päätin käyttää työssäni pelkkää lyijykynää, koska sen avulla saadaan aivan erilaista jälkeä tussiin verrattuna. Tämän lisäksi olen paljon taitavampi käyttämään lyijykynää kuin tussia. Tavoitteeni lopputyölleni oli tehdä sarjakuva sellaisella tyyllillä, jota en ollut käyttänyt aikaisemmin. Tähän asti olin käyttänyt lyijykynää sarjakuvissani vain luonnosteluun ja piirtänyt sivun valmistuttua tussilla lyijykynäkerroksen päälle. Myös piirustustyylini muuttui huomattavasti työtavan muuttuessa; sain aikaiseksi paljon tarkempaa jälkeä. Aiemmissa töissäni esiintyvät henkilöt olivat pääosin vain kaksi päällekkäin olevaa palloa yksinkertaisilla tikkukäsillä ja -jaloilla.

Lopputyön työskentelyprosessi

Lopputyöni työskentelyvaiheet voi jakaa seuraaviin vaiheisiin: suunnittelu, työn aloitus eli kivikautta käsittelevä sivu, keskiaikaa käsittelevä kohta, villiä länttä käsittelevän kohdan alku ja viimeistely. Prosessin pystyy jakamaan helposti osiin, koska itse sarjakuva jakautuu kolmeen eri osaan.

Käytin kaksi viikkoa työni suunnitteluun. Piirsin vihkoon luonnoksia sarjakuvassa esiintyvistä hahmoista ja erittäin yksinkertaistetun kuvakäsikirjoituksen sarjakuvan alkuvaiheelle. Rakensin jonkintasoisen juonenkaaren, jota pystyisin tarvittaessa muokkaamaan. En kuitenkaan suunnitellut vielä tässä vaiheessa sarjakuvan loppuosaa kovinkaan tarkasti.

Tässä pari kuvaa työn suunnitteluvaiheesta:

Saatuaani luonnokset valmiiksi siirryin piirtämään sarjakuvan ensimmäistä sivua, joka käsittelee kivikautta. Tässä vaiheessa päätin tehdä työni kokonaan lyijykynällä, koska huomasin lyijykynällä varjostamisen tuovan jonkinlaista eloa työlleni. Keksinkin sarjakuvalle myös nimen, jonka piti alun perin olla väliaikainen. Päätin lopulta pitää teoksen nimen sellaisenaan.

Kivikauden jälkeen piirsin keskiaikaa käsittelevät kaksi sivua. Tästä vaiheesta ei ole kauheasti muuta sanottavaa, sillä kyseinen vaihe sujui yllättävän hyvin. Tämän vaiheen kohokohta on sen lopussa esiintyvä laiva. Kyseinen ruutu vei enemmän aikaa kuin mikään muu ruutu.

Työni pisin vaihe oli kuitenkin villiin länteen sijoittuva osio. Tässä osiossa työnjälkeni eroaa hieman aiemmasta. Innostuin nimittäin piirtämään maisemia esitteleviä ruutuja, joissa ei varsinaisesti tapahdu mitään. Länkkäri vaihe on myös kaikista osioista väkivaltaisim.

Jaan länkkäriosion piirtämisen kahteen eri vaiheeseen, koska kyseistä osiosta piti alun perin tulla vain kahden sivun pituinen. Loppuvaiheessa päätin kuitenkin tehdä vielä yhden sivun. Olin pitkään epävarma, minkälaisen lopetuksen haluan työlleni. Lopulta päädyin kuitenkin siihen tulokseen, että sukukauna voisi vihdoinkin tulla päätökseen.

Itsearviointi

Työssäni helpointa (tai ainakin nautinnollisinta) oli ehkä miljöön piirtäminen. Tykkään piirtää sekä rakennuksia että luontoa. Vaikeaa oli luonnollisesti käsien piirtäminen tietyissä asennoissa sekä saman henkilön piirtäminen useampaan kertaan siten, että henkilö on edelleen selvästi tunnistettavissa. Parasta koko prosessissa oli se, että sai itse päättää tekniikan ja työn aiheen.

En ole aiemmin tehnyt samankaltaista päättötyötä. Kokemus on siis uusi. En yllättävästi kyllästynyt työhöni oikeastaan missään vaiheessa. Työ tuntui etenevän mukavasti. Prosessi ei kuitenkaan ollut mitenkään täydellinen; joitakin asioita olisi voinut tehdä myös toisin. Olisin voinut esimerkiksi aikatauluttaa työni tekemistä paremmin. Onneksi aikataulu ei aiheuttanut sen suurempia haittoja työlleni. Tärkeintä on kuitenkin se, että koen saavuttaneeni tavoitteeni ja olen tyytyväinen työni lopputulokseen.

Päättötyöprosessin aikana en varsinaisesti oppinut mitään täysin uutta, mutta opin hyödyntämään paremmin jotain aiemmin tuntemiani tekniikoita. Paransin taitojani esimerkiksi varjostamisessa ja ihmisten piirtämisessä. Tavoitteenani ei ollut missään vaiheessa piirtää fotorealistisia ihmisiä.